

*Takarodót fújt az értelem.
Az éjszaka mélyére szörnyek vonulnak.
A tó vizén vitorlák ringnak.
Az alkonyban út tekereg.
Tolom a biciklit.
Durrdefekt.
Nincs nyomás a hátsó gumiban.
Mindenki el van ájulva,
levegő után kapkod.*

#

*Bachman-Turner Overdrive,
van minek örülni,
véget ért a vihar.
Elindult visszafelé az idő,
vissza egy mikronnyi fekete lyukba.
Most éppen 20:18 van,
Mindjárt megyünk tovább.
Magasabb fokozatba kapcsolunk.
Csak az idővel lesz némi probléma:
otthon hagytam a mobilomat.
A szél éppen elállt, vérszívó
denevérek indulnak lakmározni,
Bachman-Turner Overdrive.*

#

*Töröm magamat. Tördelem.
Baj van az idővel. Baj?
Nem, nincs semmi.
A szituáció és szövegkörnyezet
majdnem rendben,
térdig ér a búza,
csak szeletelem a sárgarépat.
Ikonikus pillanathoz értünk:
Peter Fonda az Easy Riderben
éppen eldobta karóráját.*

GÖMÖRI GYÖRGY

Állatfajták

*New Yorkban alighanem sokkal több a csótány,
mint Budapesten, viszont a patkányok száma*

*itt ijesztően nagy. „Minden nagyvárosban
vannak.” Akkor nem irrandók? Londonban
rengeteg róka grasszál, úgy tűnik,
a vidéki rókák egy része is oda költözött,
ahol bőséges eledelre talál a szemétkben.
Moszkvában hajdan sok volt a poloska,
valódi vérszívó és hírszívó is a falban.
Nincsen sehol féregtelen ország. De ha már
állatokról beszélünk, ha túl nagyra nőnek, az is baj.
Vegyük csak a bálnát: egy régi angol
filozófus az államot hasonlította hozzá, mivel
az mindent, amit maga körül talál – elnyel.
És mi van, ha a Bálnát nemzeti színekre festik?
Ujjonganak a kis halak: velünk lakik jól
ez a nagyétkű népi-nemzeti bálna.*

Egy Napóleon-kori tudós jegyzeteiből

*„Már hét planétát és huszonkét kisebb bolygót
ismerünk”, és napról napra jobb
teleszkópokat csiszolnak ügyes mesterek,
az elme mégis véges: sohasem ismerhetjük meg
– teljesen – más naprendszerek működését,
s a mondhatatlanul távoli
és egyre távolodóbb kozmosz titkait.
Kétségbe ejt ez? Nem, inkább alázatra
késztet, meg arra, hogy belássuk:
bár a tudomány nap mint nap csodákra
képes, a világmindenség csupán
feltevésekben és a csillagász becsvágyó
képzeletében létezik.*

Csak a vers

*– Ebben a korban,
ilyen időben
Ön még ír,
ír még Ön
verset?
– Sok mindent láttam,
sokat megéltem,*

*s e levegőtlen,
szűkös világban
más nem maradt,
csak a vers maradt
nekem, mint egy tág, szabad
lélegzetvétel.*

FALCSIK MARI

die selbstjäger

Jungnak és Rilkének

*ősi-ismerősen barlang szája tátog
oda bújt be a fény: lénye lényege
mióta egy éjjel egyszer rávillámlott
bár tart is tőle tartana vele*

*nem tudja meddig még: zsigerig átfázott
de bentről a vak mély tükrözi tüzét
s ami ringatatlan kucorgásnak látszott
puba foltokban izzik a sötét*

*számtalan kérdés fölmerülhet: hátha
nem bír vele? s ha nem jön? hogy telelni át?
mi mindent hoz ki ha egyszer kijött?*

*de várni sem ölni nem hivatása
csak kibántani a lényből a fényt magát
lehúzva szépen bőrét: az erőt*

a kanyarban

*hogyan az utak már merre lejtve visznek
minek faggatni téged más erő
csak remélni még hogy vágy ami viszket
ha mindjárt rém vagy fátum lép elő
a kanyarban mi éppúgy beláthatatlan
idilli zöld vagy kopasztott változatban*